



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 70/2019
06.02.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела прогањање из члана 138а став 1. тачка 1) Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Горана Тодоровића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Прокупљу 2К.бр.234/18 од 28.08.2018. године и Вишег суда у Прокупљу Кж.бр.230/18 од 30.11.2018. године, у седници већа одржаној дана 06.02.2019. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Горана Тодоровића, па се **ПРЕИНАЧУЈУ** правноснажне пресуде Основног суда у Прокупљу 2К.бр.234/18 од 28.08.2018. године и Вишег суда у Прокупљу Кж.бр.230/18 од 30.11.2018. године, тако што Врховни касациони суд окривљену АА, са личним подацима као у списима предмета, за кривично дело за које је оптужена и правноснажно оглашена кривом, на основу члана 423. тачка 1) Законика о кривичном поступку

ОСЛОБАЂА ОД ОПТУЖБЕ

Да је:

дана 08.02.2018. године, око 13,00 часова, у Прокупљу, у стању урачунљивости, са умишљајем, друго лице неовлашћено пратила у циљу физичког приближавања том лицу противно његовој вољи, на тај начин што је видевши оштећену ББ у центру Прокупља, кренула за њом и када је оштећена ушла у кафе „ВВ“, ушла за њом, а потом када је изашла из кафеа, изашла за њом и потом за оштећеном ушла у други кафић „ГГ“ у који је оштећена ушла, када јој се оштећена обратила питавши је да ли је прати, а потом када је оштећена изашла из кафеа и кренула ка центру града како би се састала са својим пријатељима ДД и ЂЂ, кренула за њом и када је оштећена са својим пријатељима ушла у путничко возило ЕЕ пришла до возила, а потом када се возило удаљило са лица места,

отишла до куће оштећене ББ и стајала у улици ..., при чему је била свесна забрањености дела и хтела је његово извршење,

- чиме би извршила кривично дело прогањање из члана 138а став 1. тачка 1) Кривичног законика.

Трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Образложење

Пресудом Основног суда у Прокупљу 2К.бр.234/18 од 28.08.2018. године окривљена АА је оглашена кривом због извршења кривичног дела прогањање из члана 138а став 1. тачка 1) КЗ и изречена јој је условна осуда којом јој је утврђена казна затвора у трајању од 6 (шест) месеци и истовремено одређено да се иста неће извршити уколико окривљена у року проверавања од 1 (једне) године по правноснажности пресуде не изврши друго кривично дело.

Истом пресудом окривљена је обавезана да плати оштећеној ББ на име трошкова кривичног поступка износ од 27.000,00 динара и суду на име паушала износ од 3.000,00 динара, а све у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Прокупљу Кж.бр.230/18 од 30.11.2018. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљене АА - адвоката Горана Тодоровића и потврђена је пресуда Основног суда у Прокупљу 2К.бр.234/18 од 28.08.2018. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљене АА - адвокат Горан Тодоровић, због повреда закона из члана 423. тачка 1) и члана 439. тачка 1) ЗКП, те повреда закона из чланова 22, 25. и 138а став 1. тачка 1) КЗ, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, те преиначи у целини правноснажне пресуде Основног суда у Прокупљу 2К.бр.234/18 од 28.08.2018. године и Вишег суда у Прокупљу Кж.бр.230/18 од 30.11.2018. године и окривљену АА на основу члана 423. тачка 1) ЗКП ослободи од оптужбе.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљене, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

По налажењу Врховног касационог суда, основано бранилац окривљене АА у поднетом захтеву указује да је побијаном правноснажном пресудом, којом је окривљена оглашена кривом за кривично дело прогањање из члана 138а став 1. тачка 1) КЗ, учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП на штету окривљене. Ово са разлога јер чињенични опис кривичног дела не садржи све битне законске елементе бића кривичног дела прогањање из члана 138а став 1. тачка 1) КЗ, а због чега дело за које је окривљена оптужена и правноснажно оглашена кривом по закону није кривично дело, те ју је на основу члана 423. тачка 1) ЗКП за исто требало ослободити од оптужбе.

Наиме, према чињеничном опису кривичног дела, датом у оптужном предлогу Основног јавног тужиоца у Прокупљу КТ.бр.187/18 од 15.05.2018. године и утврђеном у изреци првостепене пресуде, окривљена је „дана 08.02.2018. године, око 13,00 часова, у Прокупљу, у стању урачунљивости, са умишљајем, друго лице неовлашћено пратила у циљу физичког приближавања том лицу противно његовој вољи, на тај начин ...“

Основни облик кривичног дела прогањање из члана 138а став 1. тачка 1) Кривичног законика („Службени гласник РС“ број 94/2016 од 24.11.2016. године, са ступањем на снагу 01.06.2017. године) чини онај ко у току одређеног временског периода друго лице неовлашћено прати или предузима друге радње у циљу физичког приближавања том лицу противно његовој вољи.

Из законског описа бића кривичног дела прогањање из члана 138а став 1. тачка 1) КЗ произилази да је битно обележје овог кривичног дела радња извршења која се састоји у неовлашћеном праћењу другог лица или предузимању других радњи у циљу физичког приближавања том лицу противно његовој вољи, при чему је битно обележје овог кривичног дела и то да противправне радње према пасивном субјекту морају бити предузете у току одређеног временског периода, дакле да се исте морају понављати и трајати одређени временски период.

Имајући у виду наведено, у конкретном случају, по становишту Врховног касационог суда, дело окривљене које је предмет оптужбе по закону није кривично дело, јер из чињеничног описа кривичног дела, датог у оптужном акту јавног тужиоца и утврђеног у изреци првостепене пресуде, не произилазе сва битна законска обележја кривичног дела прогањање из члана 138а став 1. тачка 1) КЗ, за које је окривљена у овом кривичном поступку оптужена и правноснажно оглашена кривом. Ово са разлога јер у чињеничном опису кривичног дела није наведен одређени временски период у коме је окривљена предузимала радњу извршења кривичног дела и то конкретно значење у времену од када до када, а што је битно обележје предметног кривичног дела, већ је наведено само „дана 08.02.2018. године, око 13,00 часова“, а што по налажењу Врховног касационог суда у конкретном случају није довољно за постојање предметног кривичног дела. Код недостатка овог битног елемента бића кривичног дела прогањање из члана 138а став 1. тачка 1) КЗ, то се у описаним радњама окривљене, које су јој стављене на терет и за које је правноснажном пресудом оглашена кривом, не

стичу сва битна законска обележја кривичног дела прогањање из члана 138а став 1. тачка 1) КЗ.

Стога је погрешно становиште нижестепених судова да радње окривљене АА, које су описане у оптужном акту јавног тужиоца и у изреци првостепене пресуде, имају сва битна законска обележја кривичног дела прогањање из члана 138а став 1. тачка 1) КЗ, због ког је окривљена оптужена и правноснажно оглашена кривом, па је првостепени суд, оглашавајући окривљену кривом због предметног кривичног дела, учинио повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП на штету окривљене, а коју повреду није отклонио другостепени суд доносећи побијану другостепену одлуку у поступку по жалби на првостепену пресуду, иако је на наведено у својој жалби указивао бранилац окривљене.

Сходно свему напред наведеном, Врховни касациони суд је усвојио као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Горана Тодоровића, те отклонио наведену повреду кривичног закона, преиначењем побијаних правноснажних пресуда Основног суда у Прокупљу 2К.бр.234/18 од 28.08.2018. године и Вишег суда у Прокупљу Кж.бр.230/18 од 30.11.2018. године, тако што је окривљену АА на основу члана 423. тачка 1) ЗКП ослободио од оптужбе да је извршила кривично дело прогањање из члана 138а став 1. тачка 1) КЗ, јер дело за које је окривљена оптужена и правноснажно оглашена кривом по закону није кривично дело.

На основу члана 265. став 1. ЗКП Врховни касациони суд је одлучио да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 492. став 1. тачка 2) ЗКП одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Лазин,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

За Председника већа-судија
Веско Крстајић, с.р.